

[Lone Dybkjær]

Hvordan det så vil gå med økonomien i naturgasprojektet, der jo som sædvanlig er anledning til denne traditionelle forespørgselsdebat, vil afhænge primært af omkostningerne, af selve finansieringsformen og fremfor alt af salget, og jeg synes derfor, at den diskussion, der føres omkring lånebehovet for naturgasprojektet, er lidt vanvittig; det er nogle af de andre ting, der bør diskuteres. Der er jo ikke noget mærkeligt i, at man skal låne penge til nogle rør, der nødvendigvis skal lægges, før der kan komme gas i samme rør, og derfor burde man lægge vægt på at diskutere omkostningerne, som naturligvis hænger sammen med strukturen. Det radikale venstre har mange gange sagt, at vi ikke har fundet, at den nuværende struktur var særlig hensigtsmæssig. Vi mener på den anden side heller ikke, at det ville være rigtigt at gribe grundlæggende ind i den, før man har forsøgt alle muligheder for at få styr på omkostningerne med den eksisterende struktur, og dette skyldes, at vi mener, man bør lægge vægt på salget, som jeg skal vende tilbage til.

Selve finansieringen kan man naturligvis også diskutere, og det er jo i vidt omfang overladt til bestyrelsen at finde de mest hensigtsmæssige finansieringsformer. Det skal jeg ikke gå ind på her, men det kan da godt være, der kan findes andre måder at gøre det på i fremtiden.

Så er der spørgsmålet om salget, som jeg synes vi i folketinget og energiudvalget måske skulle tage en nærmere drøftelse omkring, fordi det er afgørende for, hvordan hele projektforløbet til syvende og sidst vil være, om der vil komme en fornuftig forrentning i projektet eller ej. Her mener jeg det kan være nødvendigt at drøfte i udvalget, om der skal gøres en mere ensartet indsats, om man på en eller anden måde kunne mere ensartede henvendelser til dem, der skal gå over til naturgas, og måske også ændre på finansieringsvilkårene for dem på en sådan måde, at man kunne leje naturgasanlæggene i stedet for at skulle i banken for at låne penge til dem.

Med andre ord synes jeg man måske skulle holde op med den almindelige læggen-for-had af naturgasprojektet og i højere grad gå ind i en mere konstruktiv debat om, hvordan vi nu kommer videre i projektet, og især hvordan vi nu får et gassalg i

gang. I hvert fald er én ting sikker: de evindelige forespørgselsdebatter, der er herinde omkring projektet, skader projektet og salget af gas totalt.

Der er nogle, der har været inde på bestyrelsesændringen i D.O.N.G. Det radikale venstres opfattelse er egentlig meget naturligt, at bestyrelsens sammensætning er eneaktionærens ansvar. Vi henholder os til det, energiministeren har sagt i relation til ændringen af bestyrelsen i D.O.N.G., nemlig at der ikke vil blive ændret på forudsætningerne for D.O.N.G.-projektet, at man vil fortsætte efter de linjer, der hidtil er lagt, men at man naturligvis vil være opmærksom på økonomien i projektet, sådan som man også hidtil har været.

Det eneste problem, jeg synes man for alvor ser med bestyrelsessammensætningen i D.O.N.G., er, at det ikke er nogen permanent løsning, energiministeren har foreslået, og det mener jeg desværre kan være med til at skabe uro omkring projektet. Jeg skal derfor henstille, at man hurtigst muligt finder en permanent løsning for ledelsen i D.O.N.G. Det tror jeg også kan gavne gassalget.

Med disse ord tror jeg jeg skal afslutte mit indlæg i dag.

Waldorff (VS):

Jeg havde tænkt mig, at dette kunne gøres meget kort, fordi der har været så mange debatter om D.O.N.G. og vi alle sammen ved, hvad det handler om. Problemet har været, at der har været en borgerlig obstruktion af naturgasprojektet på to måder. Den ene måde har været den åbne, offentlige polemik omkring D.O.N.G. og den stadige sætten spørgsmålstejn ved økonomien i naturgasprojektet. Det er en kurs, som især fremskridtspartiet og hr. Lennart Larson har stået for og tidligere, før regeringsskiftet, også de konservative. Den anden form for obstruktion er den langsommelighed og den uvilje, som de øvrige borgerlige kræfter har udvist både over for D.O.N.G. generelt og over for naturgasprojektet. Specielt den mangel på vilje til at gribe ind over for det, som alle vidste var problemet i forbindelse med salget til storkunder, har været et af problemerne.

Jeg mener, at man kan betragte debatten i dag som en sætten stopper for i hvert tilfælde effekten af den åbne polemik mod projek-